

РЕШЕНИЕ

№ 941

гр. София, 13.02.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, X КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 19.01.2024 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Весела Цанкова

ЧЛЕНОВЕ: Калинка Илиева

Мирослава Йорданова-Великова

при участието на секретаря Евгения Стоичкова и при участието на прокурора Тони Петрова, като разгледа дело номер **11583** по описа за **2023** година докладвано от съдия Весела Цанкова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административно-процесуалния кодекс /АПК/ във връзка с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

Образувано е по касационна жалба на В. В. Н., чрез адв.Д. М. Р., САК, със съдебен адрес [населено място], ул.,Г. И. № 7а“, ет. 4, срещу Решение от 19. 10. 2023 г. по нахд №9972/2023 г. на СРС, НО, 112 - ти състав, с което е потвърдено НП № 22 – 4332 – 028871 от 24.01.2023 г., издадено от началник група към СДВР, отдел „Пътна полиция“, с което за нарушение на чл. 140, ал.1 от ЗДвП и на основание чл. 175, ал.3, пр. 1 от ЗДвП на касатора е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 200 лева и наказание лишаване от правоуправление на МПС за срок от 6 месеца.

С касационната жалба се иска отмяна на съдебното решение и на потвърденото с него наказателно постановление. Правят се възражения, че МПС – то е захранвано електрически и не е установено, че подлежи на регистрация. Не са изяснени всички обстоятелства, при които е извършено нарушението, както и доказателствата, които го потвърждават. Касаторът счита, че е приложим чл. 8 от ЗАНН. Претендира разnosки. Ответникът не представя становище по касационната жалба, редовно призован не се явява и не се представлява.

Прокурор П. от СГП дава заключение за неоснователност на касационната жалба и прави искане за потвърждаване на решението на СРС като правилно и

законосъобразно.

Съдът, след преценка на становищата на страните и въз основа на доказателствата по делото, счита, че касационната жалба е допустима, а по същество е неоснователна.

От фактическа страна е установено, че на 14. 08. 2022 г. около 10. 30 часа в [населено място], на [улица]с посока на движение от [улица]към [улица]В. В. Н. е управлявал мотопед Askoll Espiro, който не е бил регистриран по надлежния ред. М. е бил изложен за продажба и не е бил регистриран. Съставен е АУАН за нарушение на чл. 140, ал. 1 от ЗДвП, материалите от проверката са докладвани в СРП, бил постановен отказ за образуване на досъдебно производство. Издадено е НП № 22 – 4332 – 028871 от 24. 01. 2023 г. от началник група към СДВР, отдел „Пътна полиция“, с което за нарушение на чл. 140, ал.1 от ЗДвП и на основание чл. 175, ал.3, пр. 1 от ЗДвП на В. В. Н. е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 200 лева и наказание лишаване от правоуправление на МПС за срок от 6 месеца.

Въззивният съд е потвърдил НП като приел от правна страна, че АУАН и НП са издадени от компетентни органи, отговарят на изискванията на чл. 42 и чл.57 от ЗАНН, няма допуснати съществени нарушения в административно наказателното производство, правилно е приложен и материалния закон. Нарушението на чл. 140, ал.1 от ЗДвП е доказано, управляваният от Н. мотопед не е регистриран, няма поставени регистрационни табели. Наказанието е в минимален размер. Изложени са мотиви за неприложимост на чл. 28 от ЗАНН.

Касационният съд изцяло споделя мотивите на въззивния съд и преценява като неоснователни касационните доводи. Въззивният съд е проверил обективно и пълно описаната в акта за установяване на административно нарушение и в наказателното постановление фактическа обстановка и обосновано е приел, че е извършено нарушение на чл. 140, ал.1 от ЗДвП.

Не е основателно възражението на касационния жалбоподателя, че мотопедът не подлежи на регистрация. В АУАН е вписано, че МПС –то конструктивно по километраж развива 50 км./час. Съгласно разпоредбата на чл.140, ал. 1 от ЗДвП, по пътищата, отворени за обществено ползване, се допускат само моторни превозни средства и ремаркета, които са регистрирани и са с табели с регистрационен номер, поставени на определените за това места. В случая няма спор, че се касае до двуколесно превозно средство - мотопед, задвижван с електрически двигател, както се твърди в касационната жалба. МПС – то конструктивно по километраж развива 50 км./час, както е удостоверено в АУАН. Според чл. 149, ал. 1 от ЗДвП, за нуждите на одобряването на типа, превозните средства се делят на следните категории, обозначени с латински букви категория L - моторни превозни средства, определени в чл. 4 от Регламент (ЕС) № 168/2013. Разпоредбата на чл. 4 "Категории превозни средства", Регламент (ЕС) № 168/2013 на ЕП на Съвета гласи, че към превозните средства от категория L спадат дву-, три- и четириколесните моторни превозни средства, чиито категории са описани в настоящия член и в приложение I, включително велосипедите с двигател, дву- и триколесните мотопеди, дву- и триколесните мотоциклети, мотоциклетите с кош, леките и тежките четириколесни превозни средства за движение по пътищата, леките и тежките четириколесни превозни средства с повишена маневреност. П.. 2 от същия чл. 4 на цитирания Регламент гласи, че за целите на настоящия Регламент се прилагат следните категории и подкатегории, описани в приложение I: а) превозно средство от категория L1e (леко двуколесно моторно превозно средство), която се разделя на следните

подкатегории: i) L1e-A превозно средство (велосипед с двигател); ii) L1e-B превозно средство (двуколесен мотопед). П.3 на същия Регламент предвижда, че изброените в пар.2 превозни средства от категория L се класифицират според двигателя им, а именно: б. "г"- задвижвани от електрически двигател. Съгласно Приложение № I на Регламент - Категорията "L1e" представлява леко двуколесно моторно превозно средство, имащо следните параметри: две колела и задвижване с двигател, посочен в член 4, параграф 3 /в б. "г" на § 3 са посочени електрическите двигатели/; максимална конструктивна скорост на превозното средство ≤ 45 km/h.

В конкретния случай безспорно се установява, че за процесното превозно средство важи изискването за регистрация, а такава на практика липсва. Доказва се нарушение на чл. 140, ал.1 от ЗДВП, скрепено със санкцията по чл. 175, ал.3, пр.1 от ЗДВП, наложена в минимален размер.

Няма основание за прилагане на чл. 8 от ЗАНН. Твърдението, че мотопедът е взет с цел закупуване на лекарства за близък на касатора не е доказано и настоящата инстанция счита, че се касае за защитна теза, изолирана от доказателствения материал по делото.

Предвид изложеното, съдебното решение като валидно, допустимо и правилно следва да се остави в сила.

Воден от горното, Административен съд София - град, X - ^{ти} касационен състав,

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение от 19. 10. 2023 г. по нахд №9972/2023 г. на СРС, НО, 112 - ти състав.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и на протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.